

DELAVCI!

Naprej za svobodo in pravice svoje! Izgubiti ne morete ničesar, pridobite pa lahko vse.

Naročnina (subscription):

\$1.50 per year, 75¢ half year in America. \$2.00 per year, \$1.00 per year for Europe.

PROLETAREC

Office: 587 So. Centre Ave.

"Delavci vseh dežela, združite se!"

LIST ZA INTERESE
DELAVSKEGA LJUDSTVA.

THIS PAPER IS FOR THE INTERESTS OF THE WORKING CLASS
3308 S. Hamilton Ave., Chicago, Ill.

Leto (Vol.) III.

Štev. (No.) 34.

Chicago, Ill., 5. maja (May), 1908.

Napredek unionizma.

Strokovno unijško gibanje med delave je v temi zvezi z gibanjem socializma. Nasprotinci delavcev so enako zatirli socialisten in unionizem.

Leta 1871, ko je padla pariski komuna, je skovala francoska vlašča zatreti ne samo socialiste, teme tudi strokovne organizacije. Te unije so ragedili in treba je bilo malone deset let, da so se delave zopet organizirati.

V Nemčiji ni bilo nič bolje. "Vogamogočni" Bismarck se je leta 1878 zakljal, da anihilira socializm in vse delavske unije v nemčiji. Kot kakšne razbojniške so preganjali strokovne organizacije. Zaplenili so jim blazine, aretirali voditelje unije in jih v zapori ali pa prenašali na tuje. Blizo deset let je pada Bismarckom ta gonja.

Delavci so socialisti in unije so raslejali terorju "zeleznega ministrata", dokler ni bil ta l. 1890 popisan pod enim milijonom socialističnih glasov.

Od tistega časa, v zadnjih osemajtih letih, so socialistični glasovi v Nemčiji narasli na 3,250,000 in število unijških delavcev se poskušalo do 2,215,165 — največje socialistično in unijsko gibanje na svetu!

Sodrug Legien, tajnik mednarodnega biro-a delavskih strokovnih organizacij v Hamburgu, je vendar izdal letno poročilo o stanju strokovnih organizacij v Evropi za leto 1906. Glasom poročila je bilo koncem omenjenega leta sledi število organiziranih delavcev v evropskih državah:

Stev. unij. del.	2,215,165
2,106,283	
2,48,200	
273,754	
200,954	
158,116	
153,322	
138,845	
98,432	
32,405	
25,329	
5,350	
5,300	
Skupaj	5,851,215

V tem številu organiziranih delavcev je 327,920 žensk. Tukaj so niso všeč strokovne organizacije v Franciji, Rusiji in Švici. Francoske organizacije doberjejo reprezentacije v internacionalnem biro-u, vendar težko ker birode priznati generalnega štrajka in antimiratističnega gibanja.

Torej prištejemo še te tri druge, štejejo strokovne organizacije v Evropi nedvomno 7,000,000 ljudi.

Sedem milijonov organiziranih delavcev in delavk v Evropi! Kako velikanska armada zavedne proletarijata!

Če se pristojemo strokovne unije v Avstraliji, Afriki in Ameriki, tedaj imamo proletarsko armo, ki šteje okrog

deset milijonov!

Ekonomiko organiziranih delavcev in delavk na zemeljski obliki.

V tem ogromnem številu zavednih proletarjev je brez dvoma okrog sedem milijonov socialističnih volivev!

In vse to je zraslo v kratki dobi — petdesetih letih! Kdo torej ne pravi, da socializem in unionizem ne napreduje?

Alfred O. Crozier, kapitalist in poznat finančnik v Delaware, se je nedavno izrazil v Washingtonu, pred odborom za bankirstvo in denarne stvari v zbornici, da je mani Aldrichiev "currency bill" predlog za prenosno tekočega papirnatega denarnega sistema) povadna kvartopirska igra, katero so iznesli in predložili kvartopirski v kvartopirske namene. Dalje rekel Crozier, da so na newyorskem Wall streetu že davno mali, da bode iznešeni ta "bill", kar so znali tudi, da pridrži velike finančne panike in zanje gospodarska kriza. Mr. Crozier je kapitalist in velik finančnik in on tudi — karok je trdil — lahko podpre dokaži. No, ali si morete misliti, da bi hujšo in težko obolžljiv proti kapitalizmu kedaj izrekli kateri socialist, kakov je je kapitalist?

Sodrugi naprej, le naprej in vedno naprej!

Zdaj je čas, da se brez posebnih delavec nauči, zakaj nima dela.

Socializem razdira gnjilo človeško družbo in gradi novo, boljo družbo.

Socializem je smrtni sovražnik one svobode, ki nam jo dajejo kapitalisti. Svoboda, ki stori kapitalista gospodarja našega planeta, in taji proletaren pravico do njevega lastnega izdelka, taki pravice do dela — tako svoboda je le za nektere, ne pa za vse ljudi. Socializem hoče svobodo za vse!

Ali ste slišali ali čitali kje, da je Kongres sprejet samo eden "single" zakon, ki naj olajša sedanjo in onemogoči vsako bodočo križki? Ali je? Ne eden zakon ni bil sprejet, niti ne bode. Zakaj? Kapitalistom-zakonodajalcem je vsaka takša gospodarska kriza dobičkovska...

Ena ženska in pet moških je izvršilo samorom v enem samem dnevu zadnji teden v Chicagu. In težte so bili proletari. Kaj jim je bilo? Oh, prenasiliti so se včeločno prospere! — imeli so vsega zadost, kakor na primer kardinal Gibbons, in vič več jih ni mikalo na svetu! Videli so prospere in potem umrili!!!

"Zakoni prezirajo reveže, a osrečujejo bogatine", dejal je neki državnik. Žal, da ta državnik ni kontinental, zakaj prezirajo zakoni reveže in osrečujejo bogatina. On se morda ni spomnil, da zakone stvarajo samo bogatini in sicer samo za bogatine. Kadarko bodoči reveži toliko pametni, da bodoči sami delati pestave, tedaj, ne bodo več revnji.

Dvestotisoč oseb se izselilo iz Amerike od novega leta, dočim se je naselilo samo osemdesetisoč oseb. Vse drugače so stale številke lansketo leta ob tem času. Podane beleži zapisujo hiše, tako budi tudi slabomedno delavsko ljudstvo iz dežele, kjer ni več dela dela. Ali se tudi letos hvalijo republikanski oratorji, da je Amerika "zavjetje vseh, ki hočejo delati."

Dnevno časopisje neprestano poroča o izgredih in pretepih med brezposebnimi in vposlenimi delavci. Kakšen špektačel! V deželi, koton v bogastvu, v deželi, kjer vlada republikanska stranka v imenu polnega "dinner-pail-a" — se dobijo lačni ljudje, ki se tepejo za privilegij dela. In ni dolgo dela, ko se nam je povedalo, da človek, kateri neče delati v Ameriki, je navaden lenhu!

Če se pristojemo strokovne unije v Avstraliji, Afriki in Ameriki, tedaj imamo proletarsko armo, ki šteje okrog

deset milijonov!

Ekonomiko organiziranih delavcev in delavk na zemeljski obliki.

V tem ogromnem številu zavednih proletarjev je brez dvoma okrog sedem milijonov socialističnih volivev!

In vse to je zraslo v kratki dobi — petdesetih letih! Kdo torej ne pravi, da socializem in unionizem ne napreduje?

Alfred O. Crozier, kapitalist in poznat finančnik v Delaware, se je nedavno izrazil v Washingtonu, pred odborom za bankirstvo in denarne stvari v zbornici, da je mani Aldrichiev "currency bill"

predlog za prenosno tekočega papirnatega denarnega sistema) povadna kvartopirska igra, ktero

so iznesli in predložili kvartopirski v kvartopirske namene. Dalje rekel Crozier, da so na newyorskem Wall streetu že davno mali, da bode iznešeni ta "bill", kar so znali tudi, da pridrži velike

finančne panike in zanje gospodarska kriza. Mr. Crozier je kapitalist in velik finančnik in on tudi — karok je trdil — lahko podpre dokaži. No, ali si morete misliti, da bi hujšo in težko obolžljiv proti kapitalizmu kedaj izrekli kateri socialist, kakov je je kapitalist?

200 MOŽ UTONILO.

RAZSTRELJA NA JAPONSKI KRIŽARKI — ČIN PIJANE VOJAŠKE DRHALI — AVSTRILJSKI PRESTOLONASLEDNIK NE SME V RIM — SAMOMOR RUSKEGA MILLIJONARJA — PRVOMAJSKO SLAVLJE V PARIZU.

Japonsko.

Tokio, 30. apr. — V makangškem pristanišču, na otoku Pesando, se je danes vseled razstrelje potopila japonska vežbalna križarka Matsushima in z njeno vred se je potopilo tudi okrog 200 častnikov in pomorskih vojakov. Eksplozija je nastala v skladislu streliva, a kako je nastala — to je sedaj še skrivnost. Na križarki je bilo 358 mož. Na liee katastrofe sta tako pribitili križarski Itsukušima in Hašidate in redniki nekaj čez sto mož, ki so se borili s smrtno v morskih valovih, dočim se je ostalo moštvo, v večini častnikov, s kapitanom vred potopilo.

Med žrtvami razstrelje je več sinov japonskih aristokratov. Tačno sta poginila dva sinova znanega velikega maršala Oyame, sinovi barona Chinde, ministra za inozemsko gibanje na svetu!

Katastrofa je silno pobila Japonce. Patriotični Japonci bi neki raje videli, da se ladja pogreže v bitki, kakor pa sedaj v mirnem času.

Avstro-ogrsko.

Dunaj, 2. maja. — Nadvojvoda Fran Ferdinand, avstrijski prestolonaslednik, je vkratkom nameval obiskati italijanskega kralja v Rimu. Sedaj pa naznajajo, da s tem obiskom ne bude nič. Vatikanisti "jetnik", papež Pij X. se namreč trdno drži stališča, da noben katoliški vladar ne sme poseti Kvirinu (kraljeva palata) v Rimu. Da bi se pa avstrijski prestolonaslednik, ki je klerikal od pete do glave, zameril v bitki, kakor na primer kardinal Gibbons, in vič več jih ni mikalo na svetu! Videli so prospere in potem umrili!!!

Budimpešta, 30. apr. — V mestu Gran na Ogrskem je prišlo včeraj do krvavih izgredov med pijačnimi vojaki in meščani. Vojaki, ktori so se načrli alkohola, so pod vodstvom enega častnika, ki je bil tudi pijači kot živila, rogovili po ulicah in brez vsakega vzroka pričeli z orožjem napadati mirne pasante. Ljudje so klicali policijo na pomoč, in ko je ta res tudi prišla, vrgla se je tolovačko vojsko, ki je v deželi, kjer mora ustvariti otočni mačin; videli so edenčne institucije poslovanja in distribucije ustvarjenega bogastva: živil, oblek itd.; dalje vidimo krasna, v nebo sezajoča poslopja z neštetimi sobami, kteri smo s svojimi močmi gradili in zgradili.

Zakaj smo danes otočni? Zakaj bili otočni, a vendar, na zakaj smo — otočni? Zakaj bi bili profesionalni, trognevi, bankirji, farmerji in drugi otočni? Ali zato, ker smo ustvarili otočno "socializem" in čim večkrat ponavljajo to besedo, tem bolj izkazali, ker smo delaveci na način, keriko je ustvarili, vse nakupili, a hoga posetiti v dovolj vseh človeških potroščin, da ne vedo kam z njimi? Ali zato, ker smo ustvarili vse stroje, kar jih zahteva industrija za moderno proizvajanje?

Otočni smo, ker je kriza konsekventno vrgla ves industrijski sistem iz sklepa.

Kaj je kriza? Kriza — ekonomika križa — je, rekli bi, že v narodovi krv. Nastane zato, ker hočejo nekteri kar čez noč obogateti, vse drugi pa hočejo in moramo.

Profesionalci skrbijo, kako bodo plačevali klijenta. Trogovec je v zadrgi, ker mora plačati račune za blago; prodaja se pa slab in on se boji bankrota. Bankir je nervozan, ker trogovec zaostalega ne poravnava in ker vlagatelji zahtevajo svoje vloge; tudi ta se boji propada. Farmer je žalosten, ker mora plačati obresti, a cena pridelkov je nizka; kar pa mora kupiti, je pa zelo drag. Delavec je otočen, ker ne mora dobiti dela. On mora živeti; on tudi vidi in zna, da je milijone delavcev brez dela in brez denarnih sredstev, da bi si kupili potrebsčin za življeno.

Statistično je dokazano, da delaveci v naši slavni republiki dobesedno prečrpajo vse dele. Slavnostne parade in shode so vodili socialisti. Mestna vlada je na razne krate kongrese postavila vojaške čete, ki so čakale — izgredov in krovitve. Toda praznudi delaveci so se vedeli mirno in tako so tudi volilev.

Profesionalci, trogoveci in bankirji so nevoljni, ker delaveci ne morajo dobiti dela. Delodajalcem ali kapitalistom pa ne dajo dela zato, ker jim ne nese dobička. Če ni profita, potem ustavijo kapitalisti delo.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini, da ne bo

delavci vplivali na delodajalce.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini, da ne bo

delavci vplivali na delodajalce.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini, da ne bo

delavci vplivali na delodajalce.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini, da ne bo

delavci vplivali na delodajalce.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini, da ne bo

delavci vplivali na delodajalce.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini, da ne bo

delavci vplivali na delodajalce.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini, da ne bo

delavci vplivali na delodajalce.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini, da ne bo

delavci vplivali na delodajalce.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini, da ne bo

delavci vplivali na delodajalce.

Profesionalci, trogoveci in delodajalcem sta se zadržala na skupini,

LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKI TOREK.

Lastnik in izdajatelj:

Jugoslovanska delavska tiskovna družba v Chicago, Ill.

Naročnina: Za Ameriko \$1.50 za celo leto, 75¢ za pol leta. Za Evropo \$2 za celo leto, \$1 za pol leta.

Odgasi po dognanju. Pri spremembah bivališča je potreben novi naslovni listi STARII naslov.

PROLETARIAN

Owned and published every Tuesday by South Slavic Workers' Publishing Company Chicago, Illinois.

JOHN GRILEC, President; JOHN PETRIC, Secretary; ANTON PREŠERN, Treasurer.

SUBSCRIPTION RATES: United States and Canada, \$1.50 a year, 75¢ for half year. Foreign countries, \$2 a year, \$1 for half year.

ADVERTISING RATES ON AGREEMENT.

NASLOV (ADDRESS):

"PROLETAREC"

587 So. Centre Ave., Chicago, Ill.

31

DOPISI

Kondatovo farbanje. — Delavcev in politične razmere v Ely, Minn.

Ely, Minn., 25. apr. — Cenjeni "Proletarec"! Upam, da dobim tudi jaz nekoliko prostora v tvojih predalih, da nekoliko razodene svoje mišljenje in sporočim nektere važne stvari.

Tudi jaz sem rdeč po prepričanju in naravno tudi član S. N. P. J.

Čitam oba chikaška lista, nameč "Proletarec" in "Glas izgubljenega sina Martina Kondata."

Martin pravi, da je njegov list — najboljši "delavški" list.

No, Martin lahko reče, kar hoče — mi pravimo pa drugače. Mi vemo, da nas hoče farbiti kakor katoliški popje v starem kraju,

ki vpijejo: ako ne čitaš samo našega časopisa, ne dobiš odveze . . .

Časi so slabii; brezposelnost in beda je povsod, kakor tudi tukaj.

In vrhutega imamo še konvenčijo! Konda hoče "zdržati" delave.

A, povsod bi pa najraje bil sam — kolovoda, boss. Take prepranje naj ohram Martin, le zase — naj bo sam. Iz njegovega "ljub žurnala" ne zija drugač, kakor sama dobičkažnost. O nevarnosti S. N. P. J. nas farba le zato, ker ni več v odboru in ker mu jednota več ne nese . . . Jednota je vendar zato, da nas, ki tvorimo jednotno in jo vzdržujemo, podpira v bolezni in smerti, ne pa zato, da bi imela Konda in Klobočar udobno življenje. Ti ljudje se niti najmanje ne zavedajo plemenitega namena te jednote in vsled te ga je najboljše, da sta daleč proč od nje. Mi dobro vem, kaj hočeta in zakaj ga tako lomita ta dva gospoda tam v Chicagi.

Zdaj pa "nekoliko o delavskih razmerah" tu na Ely. Z delom je slaba; dosti nas štapa že od božiča. Hudo je res, denarja ni, dela ne daje. Revki so tudi oni, ki še delajo. Po jamah jih gonijo, kot hudič polhe, da jim krvavi pot teče po obrazu.

Na velikonočni pondeljek se je delavcem posebno tožilo iti na delo.

Tako lep dan je bil. In mužka je bila v vsakem salunu. Zlasti pri Kapšu so pritiškali na bas — pionerski keptni (delovod) in bossi so pri plesali, da se je kar kadilo. Morda je tačas, kjer še delo dobil. Odslej bom hodil kar h Kapšu vprašat za delo; tam so dobiti ljudje: delo takoj preskrbi. Sure — nekaj me bo stalo, pa nih ne de, bom saj imel delo.

Pred kratkim so se tukaj vršile mestne volitve. V odbor je prišel samo eden naš rojak — "ronali" so pa širje. Seveda jim je žal, ker niso bili vsi izvoljeni. Zlasti se jezi John Govše. Koliko se je trudil v "ronal", še bando je našel za tisti dan — stala ga je \$25. — a vseeno je "zaronal". Sedaj pa žaluje: "Kako to, da jaz nisem vreden tega malega 'ofiška'?" Kakšna parada bode to, ko bodo jo šli Father Buh v starji kraj, a jaz ne bom mogel jezditi konj na gumeati "afno" zraven "gospoda"?" Res, pomilovanja vredno! Mi vsi ga obžalujemo.

Kakor sem že prej omenil, so sedaj slabi časi tukaj na Ely; vsled tega svarin vsakega, naj ne pride iskat dela semkaj. Več ko polovica delavcev je prej posla. To vse dela kapitalizem, ki neče videti lačnega in razstrganega delaveca.

Pozdravljam vse naše somišljence in socialističe širok Amerike

A. K. elyški socialist.

Članom S. N. P. J. v prevdarek.

East Palestine, O. — Samo par vrstic, prosim, g. urednik! Martin Konda, lastnik lista Glas Svobode, je že tako požrtvovan človek, da vsak teden posveti kar pol lista novemu jednotinemu odboru. Tu si naroči protest, tam resolutejo.

protest — zraven pa sam vpije: Poglejte, poglejte, kako protestirači drži člani proti novemu odboru! Odbor nima nič — glasilo za nič! Baenite in ovratite vse skupaj, drugače propade jednota. — Tako dela "nesobični" Konda. Ampak Martin je pameten. Pisma, ki brenkajo v njegovem tonu — alio brž v tisk! Zakaj pa Konda ne pričeli tudi onih pism, ki obsojajo njegovo početje? Prepričan sem da številni jednotni člani pismeno protestirajo proti spletkarjenju in rovanju Kondata — direktno na njegov naslov. Zakaj torej Martin tako previdno skriva vse dopise in pisma, v katerih zavedni jednotni člani zahtevajo, da naj pusti odbor in jednotu pri miru? Ali je res sramota od njega že zbežala k psom?

Bratje, ne dajte se na lim! Vsačko, ki vidi le eno pred nosom, mora spoznati, da je Konda toliko za jednoto kot za lanskij sneg. To se pravi, ni mu za jednoto samo, pač mu je za dohodke, ktere bi vlekel z jednoto, ako bi prišel na krmilo, kakor je bil prej. Zadnje se pa ne bo zgodilo, ako ga član S. N. P. J. do džabu spozna.

John Pozenel.

"Glas Svobode" na rešetu — "Kimoviči".

Frontenac, Kans., 21. IV. — Cenjeni uredništvo "Proletarec"!

Prosim za malo prostora. Ker imam ravno čas — dela ni — hčem tudi jaz malo — pokimatki v našem listu "Proletarec". V Gl. Pris mode čitam namreč, da pisaci okrog tega lista so sami visoko učeni gospodje, a mi pri "Proletarecu" smo pa — kimoviči. No, "kimoviči" so pa toliko odločni, da ne tepejo kozla samo po senci, temveč se ga upajo tudi po koži. Čemu toliko moledovanja in jokanja pri Svobodi? Čemu toliko samohvale: to je Gl. Sv. že storil za jednoto — in to je že storil. Kajpak! Rad bi znal, kaj bi dobrega storil Gl. Sv. — brez posmodi in podpore svobodomiselnih Slovencev v Ameriki — brez nas. List je bil dober svoječasno, a sedaj, ko je pa toliko nerazodnežev okrog njega in pa eden bos, ima pa ga slobo yebino. Ne morem zapopasti, kako da bi bil tukaj same Gl. Sv. za pravico — kakor se vedno bivali — drugi listi npr. "Proletarec" in "Glasilo" pa le za — laži. Kdo veliko govori, tisti tudi veliko laže — in to je Gl. Sv. Koliko laži in nesmisli je zadnji čas ta list že priobčil! Koliko pisarjenja je bilo o neki "zvezji", kamor naj bi po nasvetu tega lista društva S. N. P. J. posiljala asesment. Kje je ona "zvezza"? Je ni bilo in je ni! In koliko se je opravljalo novega tajnika, da ni sposoben za ta posel itd. Seveda ni sposoben za tiste, ki ga ne morejo razumeti. Pazno prečitajte "Glasilo" in uredite po njegovemu želji društvene listine in br. Krže bo dovolj sposoben.

Slednjši še nekaj Gl. Sv. je v lepem tomu pisl o pooblastilih za delegate za izvadeno konvenčijo. Hm, izvrsten načrt! Ti bratei bi radi pili 4—6 ali skrat, med tem ko naj drugi samo enkrat. Lepa bratovščina! Člani S. N. P. J., pozor od vseh strani, ne samo od ene!

Frank Krajzelj.

Še enkrat tista "zvezza". Društvo Ilirija štev. 38 neve nič o tej "zvezzi".

Kenosa, Wis., 24. aprila. — Cenjeni uredništvo "Proletarec"!

Ker se že toliko bere po časopisih o našem društvu Ilirija, hočem nekaj pojasnititi to stvar.

Najprvo prosim vsa društva,

spadajoča k S. N. P. J., da naj ne protestujejo proti trem društvtvam,

protestujejo naj raje proti trem možem. Zakaj, to vam razjasnim ob kratek.

O dotedni "zvezzi" neve nihče drugi kakor M. V. Konda. Bratje,

se gotovo spominjajo, kako je Konda v 11. štev. "Glas Svobode" grmel na dolgo in široko o nekaki "zvezzi", v katero se baje združila tri društva in sklenila, da ne posleje nobenega asesmenta več na jednoto. To je bila Kondatova laž! Društvo Ilirija neve nič o "zvezzi".

Nadalje je pisal Konda v isti številki, da je bil Math Kirar poslan v Chicago, da se informira,

kako je z jednoto. To je zopet bila druga laž! Math Kirar ni bil nikoli poslan v Chicago; to se pravi,

društvo Ilirija ga ni poslalo po nobene informacije. Noben član dr. Ilirija neve nič o tem!

Konda, ti si lagal v "Glasu Svobode", da veš! Zraven se pa še dešča poštenjaka; praviš, da pi-

ne prijavlja tozadnevi dopisi, ako niso podpisani od društvenih odbornikov in potrjeni po društvenem pečatu. To je zopet tvoja laž! Zakaj si pa pribolj 17. aprila dopisek iz Kenose, kjer je bil brez tajnikovega podpisa in brez pečata? Aha! Tega ti je posil Matiček, kaj ne! Kar pride iz Kenose, to v veseljem namaže v lažnjivi "Glas Svobode"! O Martine, le za nos se primi, ker si tak možak! Pisal si tudi, da je gl. odbor izboril Antonia Podjed v 24 urah. Društvo Sloga štev. 16 pa pravi, da ga je samo izobčilo radi neplačevanja asesmenta Martine, zoper imaa eno več pod nosom!

Takih in enakih rožje se najde vse polno v "Gl. Sv." Sama zasejivost, samo hujšanje proti društvtvam in gotovim članom, družega nič. Že dolgo časa mi je ležalo na srecu, da bi odkril te lažne članom S. N. P. J., a v sledi dela, ki ga dosedaj še opravljam vsak dan, mi ni dopuščal čas.

Se par besed o tisti povpraševalni okrožnici. Jaz, kot tajnik državnega Ilirija, nisem prejel še nobene okrožnice. Tudi videl nisem nebeno v noben član dr. Ilirija, da je videl — razen Math Kirarja. Za tega pa nevem, ali jo je videl ali ne. Kaj je bilo temu vzrok, nevem. Mogoč je Anton Podjed posabil ali pa izgubil naslov od dr. Ilirija, da je ni postal. Siečer je pa tudi ne potrebujemo.

Pozdrav vsem treznomislečim članom S. N. P. J.

Ignac Radovan, tajnik dr. Ilirija štev. 38.

Salvation Army. Fanatiki za denar.

Seattle, Wash. — Salvation Army v Seattle bode letos delala novo cerkev, ki bude stala \$150.000. Ves ta denar, to ogromno sveto,

so izfetali iz nevednega delavškega ljudstva, največ na ulicah. Ta versko fanatična banda se poslužuje vseh sredstev, da izprese čim več denarja iz zaspanga ljudstva. Najraje gredo ti glumenci s svojimi bobni zvečer v oni odelki mesta, kjer sveti rdeča luč in kjer je navadno veliko moštva;

tam vpijejo, razgrajajo, bobnajo v vijejo roke kot blazni — vse za svetli, mogoči dollar. Pri tej prilnosti tudi posiljajo svoje ljudi, moške in ženske, v tiste privlačne hiše, kjer se prodaja ljubezen, — po kvodore, desetic v nikle, za ktere potem molijo (!), da se stvar pobri pri bogu.

Tukajšnjih Salvation Army aranžirajo vsako leto o božiču obred za revne. Za ta "obred" se toliko krije po vodenih dnevnikih, da bi nerazoden človek res kmalo mislil, da bude sedaj konec vse bude.

Army pa potrebuje za tak "velikanski obred" — ki naj zadostuje revnim ljudem do družega božiča — mnogo agitacije in seve tudi denarja. Toda Army ima v tem oziru pravo cigansko prakso. V enem dnevu seveda se ne da dobiti dovolj za tak "generalni obred", zato si pa vzamejo čas;

vzamejo si celo mesec. V tem času se pa nefaheta veliko. "Zvišen princip" vleče in nabere se toliko, da bi lahko tistim "ubožem", ki pridejo na božični obred" — na prste jih lahko preštejetе, koliko jih pride — nasuli krožnike s samim denarjem. Fehtarska "armada" ima na vseh uličnih voglih svoje bebe z nabiralnikom v roki, ki imajo napis: "Za obred vseh ubogih o božiču". In tam mečejo denarjev tisti, ki so sami potrebiti podpore. Vsak darovalec — proletačar — si misli, ko čita na nabiralniku: za uboge, da so morda ljudje v mestu, ki so še bolj potrebiti kabon on — in vrže "dime" ali nikel. Ker pa tistih "ubogih" le ni k "božičnemu obredu", kaže Army svoje "usmiljenje na drug način: sama išče lažnih ljudi. Na lastne oči sem videl več fanatikov, ki so s košarami, polnimi kraha, tekali po ulicah in nadlegovali delavce s vprašanjem: "Ali ste kaj jedli?" Sedanja kriza ni imela z zadnjem božiču še toliko vpliva na delavce, žep, vsled tega tudi nisem videl, da bi bila naša košara gladna osebo.

Na ta način se hranijo ubogi na vsak božič v Seattle. Rmeno časopisje pa poje neznanstvo gloriočno Salvation Army in našem društvu Ilirija.

Začetek je bil v skupini ženskih

fanatikov, ki so se vse dobro delavce.

Sprejemata vse v tiskarsko stroko spadajoča dela, kakor tiskanje knjig, brošur, društvenih pravil in ročtrdi, vsake vrste vabil, večinkih in malih plakatov, vstopnic v veselicam in plesne vzbore; dalje: vizitnic, pismenega papirja in kuvert s firmo: za društva, trgovce in obrtnike ter za zasebnike — sploh se tiskovine — in to v katerem koli jeziku. Ker imamo z najnovnejšimi stoji bogato opremljeno tiskarno v stanu smo pri naših naročenih dela izvrševati lično, hitro in po najnižjih cenah.

"Radnička Straža"

je edini hrvatski socialistični list v Ameriki. Ishaia vsako drugo sredino, in stane \$1.00 NA LETO. Naslov: "RADNIČKA STRAŽA", 115 FISK ST. CHICAGO, ILL. Priporočajte ta list bratom Hrvatom!

Delavec naj je pričakuje charity od takih ljudi, ki hočejo sami dobro in brezdelno živeti od delavcev.

Ivan Šolar.

Vedno večja brezposelnost. — Cestočeležnične vozne cene. — "Katolička tetka". — "Blazeni mož". — Revolucija v ogrski župniji.

Cleveland, O. — Clevelandski župan pridno sklicuje shode in govor na istih. Tudi ne mislite si, da so to shodi v prid brezposelnim delavcem. O, kaj se! Takrat, ko smo ga vabil na Public Square, kjer smo zborovali v prid brezposelnim in zahtevali dela za lačne delavce, — ga nismo bližo.

Odpoto pismo Slovencem.

Cenjeni direktor Collins,

N. Y. Medical Institut.

Naznamen Vam, da sem jasno zadovoljen z zdravili, katera sta mi poslali, ker se čutim popolnoma zdravega sedaj ko sem jih porabil. Iz srca vam toraj zahvaljujem ter Vsakemu priporočam in ostajam vedno hvaležni

Lovrenc Goličnik,

Alridge, Mont.

Pozor rojaki, ki potujete v staro domovino.

HIŠA v Novem mestu, 19 koridor na glavne ceste se predstavlja pod udobjnimi pogoji, močno zidanu suhu, s 3 stanovanji, skladničem, priravnim za vsako delavn

JUNGLE

Angleški spisal Upton Sinclair Z avtorjem dovoljenjem posloveni Jože Zavrtnik

(Copyright, 1905, 1906, by Upton Sinclair.)

(Nadaljevanje.)

Varšavska zvezdnata soba.

O sebe :

Nikita Pistačkov, nadstražnik.
Ivan Stojasmirno, žandar, podstražnik.

Aleksij Capearapkin, pisar.
Meščan varšavski.

(Dejanje se vrši v restavraciji nižje vrste.)

Stojasmirno in Capearapkin sedita pri mizi in piju "čokšenje" na 40 procent ter prigrizjeta kumar; vstopi Pistačkov in vleče za seboj meščana za vrat.

Pistačkov: "Ha, vjel sem ptička!"

Stojasmirno: "Daj ga sem, da ga preiščemo."

Capearapkin, (pogleda meščana): "On je sumljiv, jaz se na to razumem."

Meščan: "Kaj še, gospodje! Sem miren meščan!"

Stojasmirno: "Vidiš ga! Meščan!"

Capearapkin (grozno): "Torej, kdo si?"

Meščan: "Sem . . . sem . . . toda zakaj mi pravite 'ti'?"

Stojasmirno (se smije): "On je meščan! (Meščanu.) A ti veš, kdo smo mi?"

Meščan: "Jaz vas ne poznam."

Stojasmirno: "Pistačkov, daj mu eno pod rebra, da bo vedel, kdo smo mi."

Capearapkin: "Daj mu še od mene!"

(Pistačkov izvršuje povelje, meščan kriči.)

Stojasmirno: "Cemu civilni, prekleti! . . . Bol! . . . A! . . . Zato pa bje, da bi bolelo."

Capearapkin (meščanu): "Torej, kaj si storil?"

Meščan: "Nič nisem storil, samo šel sem po ulici . . ."

Capearapkin: "Tako je vedno! Nobeden nič ne stori, samo gre po ulici, potem pa, da le pogleda, je spet pun. (Udarji na nogo ob tla.) Po kaj si pa šel po ulici?"

Meščan: "Go . . . gospod, imel sem opravke . . ."

Stojasmirno: "Pistačkov, daj mu eno za učesa, da ne bo imel več opravkov."

Meščan: "Kaj je to? Kaj de late! Še bom pritožil.

Capearapkin: "Tako torej! Se vlaže ne spoštuje? (Meščanu:) Če bi ti tudi sam angel, jaz te bom v lunkjo vtaknil. Pistačkov, kje si ga pa vjel, brat!"

Pistačkov: "Stal sem na postaji, tule na vogin, gledam: kar pride mimo on, tale zamisljen. Saperlot — si mislim, — to mora biti nepošten človek, ker je tako zamisljen. Misliš — rečem — sme samo vlađa, a ne vsak meščan. Torej grem, k njemu: 'Kam pa ti?' A ta puntar odgovori: 'Kamor mi je treba.' 'Treba, nepotreba,' mu odgovorim, to ni tvoja reč, moja naloga je, da za vse skribim. On ne mora z menoj, hrup, ljudstvo se zbirja, torej kaj stvari? Razzenem ljudstvo, a njega za vrat in vlečem. A na poti sem se vstopil, da bi se pokrepel, kajti kanalja se je ustavljala."

Stojasmirno: "Bravo, Pistačkov! Torej izpij začerek."

Pistačkov (skromno): "Rad na vaše zdravje."

Capearapkin (Pistačkovu): "Pravi, da se ti je upiral? Torej še nespostovanje vlađe in nepokrščina in upor. Morda se tam še kaj več najde."

Stojasmirno: "Torej preiskava. Na delo Pistačkov! Roke kvasku, meščan!"

(Meščan dvigne kvišku rokoje Pistačkovu mu obraže žepe.)

Pistačkov (položi na mizo ključ): "Tu je ključ."

Stojasmirno: "Ključ! Kaj mu bo ključ? Daj, konfiskujem."

Pistačkov (obraže žepe): "Cigaretre."

Stojasmirno: "Konfiskujem."

Pistačkov: "Denarnica."

Pisar (položi roko na denarnico): "Konfiskujem."

Meščan (obupno): "Toda gospod, kaj delate! To je brezpravje!"

Stojasmirno: "A ti molči! . . . Te!"

Capearapkin: "Jaz ti pravim, da to je pravica in mi ti že počaščem, kaj te pravica. Glej, Pistačkov konfiskuje, jaz napišem protokol, Stojasmirno te odpelje v lunkjo, a tam vojno sodišče . . . daj Bog, da bi te pregnali na težka dela, a lahko te še kar gladko povesijo. Mi smo vlađa, a vlađa dela vedno kar hoče in to nikomur nič mar."

Pistačkov: "Utrudil me je pes, ker se je tako branil. Pil bi!"

Stojasmirno: "Torej pismo. Saj si zasušil, brat Pistačkov."

Pistačkov (s kozarem k Capearapkinu): "Na vaše zdravje, Aleksij Harlampjevič."

Capearapkin: "Pismo! (kaže na meščana): "A tega pasjega si-

na izpustimo! . . . Pomilostimo ga, naj ga h . . . vzame!"

Pistačkov (meščanu): "Torej, z Bogom! Mi te pomilostimo."

Meščan: "Dobre, toda vrnite, kar ste mi vzel. Tako vendar ne gre . . . zdaj je konstitucija."

Capearapkin: "Stojasmirno, počašči mu konstitucijo."

Stojasmirno (vstane od mize, pri meščana za vrat, sunce s kolenom v težišču njegovega telesa, ter ga vrže skozi vrata): "To je konstitucija! . . . Paol! . . ."

Zadnji košček kruha.

" . . . Mama, zakaj ni bog tu di nam ustvaril dosti kruha, oblike in drugih stvari, če je že drugim? Oh! mama — zakaj?"

"Otrok moj, jaz ne vem tega — zakaj ni. Bog je dal vsega dosti. Vse je polno blaga — zato pa ni dela. Ker ni dela, ni tudi denarja, da bi si kupili kruha in oblike. Ne muči se s tem, hčerka moja, ti ne veš nič o tem . . . Bog to je že uredil . . . vse gre po božji volji in zakonu. Čakajmo — da se obene na bolje . . . Pojdji v solo, Štefan!"

Capearapkin (grozno): "Torej, kdo si?"

Meščan: "Sem . . . sem . . . toda zakaj mi pravite 'ti'?"

Stojasmirno (se smije): "On je meščan! (Meščanu.) A ti veš, kdo smo mi?"

Meščan: "Jaz vas ne poznam."

Stojasmirno: "Pistačkov, daj mu eno pod rebra, da bo vedel, kdo smo mi!"

Capearapkin: "Daj mu še od mene!"

(Pistačkov izvršuje povelje, meščan kriči.)

Stojasmirno: "Cemu civilni, prekleti! . . . Bol! . . . A! . . . Zato pa bje, da bi bolelo."

Capearapkin (meščanu): "Torej, kaj si storil?"

Meščan: "Nič nisem storil, samo šel sem po ulici . . ."

Capearapkin: "Tako je vedno! Nobeden nič ne stori, samo gre po ulici, potem pa, da le pogleda, je spet pun. (Udarji na nogo ob tla.) Po kaj si pa šel po ulici?"

Meščan: "Go . . . gospod, imel sem opravke . . ."

Stojasmirno: "Pistačkov, daj mu eno za učesa, da ne bo imel več opravkov."

Meščan: "Kaj je to? Kaj de late! Še bom pritožil."

Capearapkin: "Tako torej! Se vlađe ne spoštuje? (Meščanu:) Če bi ti tudi sam angel, jaz te bom v lunkjo vtaknil. Pistačkov, kje si ga pa vjel, brat!"

Pistačkov: "Stal sem na postaji, tule na vogin, gledam: kar pride mimo on, tale zamisljen. Saperlot — si mislim, — to mora biti nepošten človek, ker je tako zamisljen. Misliš — rečem — sme samo vlađa, a ne vsak meščan. Torej grem, k njemu: 'Kam pa ti?'"

A to puntar odgovori: "Kamor mi je treba."

"Treba, nepotreba," mu odgovorim, to ni tvoja reč, moja naloga je, da za vse skribim. On ne mora z menoj, hrup, ljudstvo se zbirja, torej kaj stvari? Razzenem ljudstvo, a njega za vrat in vlečem. A na poti sem se vstopil, da bi se pokrepel, kajti kanalja se je ustavljala."

Poslovenil Ivan Šolar.

DOPISL.

(Nadaljevanje z 2. str.)

je zagovarja svojo stvar. Never, kaj bodo sedaj z bolno staro tetko. Kdo naj kupi staro klijuse, ki ni za drugam kot za vamo!

Pistačkov: "Stal sem na postaji, tule na vogin, gledam: kar pride mimo on, tale zamisljen. Saperlot — si mislim, — to mora biti nepošten človek, ker je tako zamisljen. Misliš — rečem — sme samo vlađa, a ne vsak meščan. Torej grem, k njemu: 'Kam pa ti?'"

A to puntar odgovori: "Kamor mi je treba."

"Treba, nepotreba," mu odgovorim, to ni tvoja reč, moja naloga je, da za vse skribim. On ne mora z menoj, hrup, ljudstvo se zbirja, torej kaj stvari? Razzenem ljudstvo, a njega za vrat in vlečem. A na poti sem se vstopil, da bi se pokrepel, kajti kanalja se je ustavljala."

Ko Jurgis vstopi, pride prva čreda na vrsto. Ne da bi se kam ozrl ali govoril, prične s svojim delom. Vroč dan je — v mesecu juliju — in tlak je poln kadeče krvi — kar gazi jo. Smrad je grozen, za kar se pa Jurgis ne zmeni. Sreča mu skuče radijnost, saj ima delo in življenje.

Cel dan je računal, koliko bo zaslužil. Za uro dela dobiva

17 in pol centov, kar se delo skoraj do sedme zvečer, prinesi domov veslo vest, da je v enem dnevu zaslužil več kot dolar in pol.

Točno ob sedmi uri je prišel Jurgis drugo jutro na delo. Prišel je do vrata, kjer so ga vposili in je čkal dve uri. Delovodja je mislil, da mu je prejšnji dan ukazal, da naj kar vstopi, kar je pa pozabil. Iskal je drugega delavca in prišel na delo.

Občutil je, da ga je dobro dočakal.

Občutil je, da ga je ogromno podjetje kot vsemir. Zakon dela se sme le toliko kritizirati kot svetovni red. Jurgis je menil, da mora siromašek vse storiti, kar se mu ukaže. Za človeka, ki sodeluje pri takem podjetju, je to pravi blagoslov, tak blagoslov, ki sta dež in solnce.

Jurgis je bil vesel, da ni podjetja ogledal, še predno je dobil delo,

— čutil je, da bi bil vsele ponos na delo.

Občutil je, da ga je dobro dočakal.

Občutil je, da ga je dobro dočakal.